

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/36/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6108010329
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Reištetter
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6108010329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Reištettera a prísediacich Ing. Petra Speváka a Mgr. Emíli Desetovej na hlavnom pojednávaní dňa 30.07.2014 takto

r o z h o d o l :

O. M.,
D.. XX. M. XXXX S. A., H. A. S. N. N. - Z., X. M. XX A., H.. Č.. S. S. S. S. N. N.,

pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T 36/2008 zo dňa 21. 05. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 166/09 zo dňa 19. 08. 2009, ktorým bol obžalovaný O. M. uznaný za vinného za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c) Tr. zákona č. 140/1961 a iné

sa o d s u d z u j e:

Podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. s použitím §§ 35 ods. 2, 39 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. sa obžalovanému ukladá peňažný trest vo výške 7.000,- € (sedemtisíc) euro.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 55 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. sa ukladá trest prepadnutia veci - ruksaku zeleno hnedej farby.

Výroky o náhrade škody z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T 36/2008 zo dňa 21. 05. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 166/09 zo dňa 19. 08. 2009 zostávajú nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný O. M. bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T 36/2008 zo dňa 21.05.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 2To 166/09 zo dňa 19.

08. 2009 uznaný vinným spolu s F. A., D. XX. M. XXXX S. D. N., H. A. S. Ž., O. U. XXX, pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek I, 2 písmeno a), b), c) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. a iné na tom skutkovom základe, že

1) dňa 14. marca 2004 v čase okolo 21.45 hod. P. O. M., F. A. Z. Z. M. F. A. o prechádzajúcej príprave, vzájomnej dohode a rozdelení si jednotlivých úloh, obžalovaní O. M. Z. Z. M. F., obaja ozbrojení strelnými zbraňami, s kuklami na hlavách vnikli do rodinného domu O. B. V. O. B. S. H. D. M. X. X S. okrese Banská Bystrica tak, že rozrezali igelit oddeľujúci prístavbu od obytnej časti domu, pričom F. A. na základe dohody čakal a strážil okolie domu v osobnom motorovom vozidle, v ktorom sa prepravili na miesto činu, následne v obývačke domu O. M. Z. Z. M. F. R. D. O. B. V. O. B. tak, že potom ako sa jeden z nich opýtal: "Kde sú peniaze?!", ich zvalili na zem, spýtali im putami ruky za chrbtom, oči a ústa im prelepili lepiacou páskou, udierali ich do oblasti hlavy, následne prehľadali celý byt a z jednej zo zásuviek kúpeľňovej zostavy odcudzili finančnú hotovosť vo výške 500.000,-Sk, zo skrinky v kuchynskej linke odcudzili finančnú hotovosť vo výške 250.000,-Sk, a z jednej zo skríní v spálni odcudzili finančnú hotovosť vo výške 90.000,-Sk, jednu pánsku obrúčku v hodnote 3.000,- Sk, jednu brošňu starožitného charakteru s okrúhlymi šperkovými kamienkami v hodnote 4.000,- Sk, jednu retiazku - náhrdelník točený, vzor valis v hodnote 9.000,- Sk, zlomkové zlato -retiazku a náušnice v hodnote 800,- Sk, jeden dámsky prsteň so syntetickým akvamarínom v hodnote 1.500,- Sk, jeden zlatý náramok, vzor valis v hodnote 3.600,- Sk, všetko predmety zo zlata a jedny dámske náramkové hodinky nezistenej značky v hodnote 2.000,- Sk, jeden obraz, olejomalbu s motívom hlavy staršieho muža v klobúku, poškodili digitálnu videokameru zn. SONY DCR-TRV-11, mobilný telefón značky NOKIA, model 3310, ďalej poškodili koženú sedáciu súpravu, dva paplóny a podhlavníky a drevené dvere do spálne, následne po telefonickom kontaktovaní sa s F.N. A., obaja nasadli do motorového vozidla, v ktorom ich čakal, spoločne odišli na chatu patriacu O. M., kde si ulúpené peniaze a veci rozdelili, a týmto konaním spôsobili O. B. V. O. B. škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 840.000,- Sk, odcudzením predmetov zo zlata a dámskych náramkových hodínok škodu vo výške 23.900,- Sk, škodu poškodením digitálnej videokamery a mobilného telefónu škodu vo výške 5.148,- Sk a poškodením zariadenia bytu škodu vo výške 74.800,-Sk, O. B. spôsobili pomliaždeniny tela, tržnohmožné rany na hlave a otras mozgu stredného stupňa a O. B. spôsobili pomliaždeniny na ľavej strane oka a na čele, na oboch rukách, otras mozgu a psychickú traumu a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, krajskej pobočke v Banskej Bystrici spôsobili škodu vo výške 6.730,- Sk v súvislosti s úhradou nákladov za poskytnutú zdravotnícku starostlivosť O. B. V. O. B.,

2.) dňa 15. februára 2005 v čase o 22.30 hod. obžalovaní O. M., F. A. Z. Č. Z. M. F., po prechádzajúcej príprave, vzájomnej dohode a rozdelení si jednotlivých úloh, ozbrojení strelnými zbraňami vnikli do rodinného domu na M. X. XX S. N. N. tak, že po prestrihnutí oplotenia kliešťami vošli na pozemok, rozbili sklenenú výplň na dverách vedúcich zo zimnej záhrady do obývačky, následne majiteľov domu M.. M. Z. V. M.. M. D. Z. X. G. H. W. P. C. Z. Z. „, G. R., M.. M. Z. nasadili za chrbát na ruky putá, zviazali jej nohy, zalepili ústa lepiacou páskou a spôsobili jej utrpenie tým spôsobom, že ju niekoľko krát popálili neznámym predmetom na predlaktie ľavej ruky, M.. M. Z. zviazali za chrbtom ruky, zviazali nohy, zalepili ústa lepiacou páskou, následne ho kopali do celého tela, niekoľko krát ho popálili neznámym predmetom na predlaktie ľavej ruky so slovami „kde je trezor, kde sú peniaze?“, pričom počas ozbrojeného lúpežného prepadnutia obžalovaní O. M., F. A. Š. V. M. F. prehľadali interiér domu a odcudzili predmety zo zlata - jednu retiazku s príveskom v hodnote 4.000,- Sk, brošňu v tvare konárika s tromi malými perličkami v hodnote 4.800,- Sk, jednu pánsku retiazku v hodnote 14.000,- Sk 1 pár manžetových gombíkov v hodnote 5.000,- Sk, jednu sponu na kravatu v hodnote 3.500,- Sk a jedny hodinky značky TD, výrobné číslo 2090100 v hodnote 18.900,- Sk, poškodili mobilný telefón značky SAMSUNG a značky MOTOROLA a umývačku riadu značky WHIRPOOL a zariadenie domu, následne po náhodnom spustení alarmu dom opustili, týmto konaním spôsobili JX.. M. Z. zranenia a to pomliaždenie tváre, oboch zápästí a v oblasti členkov obojstranne, excoriáciu 5. prsta ľavej ruky, popáleniny na ľavom predlaktí I. stupňa a utrpela psychickú traumu, ktoré zranenia si vyžiadali je dočasnú práceneschopnosť od 16. februára 2005 do 11. apríla 2005, JUDr. Jánovi Smetanovi zlomenina temennej kosti, zlomenina diafýzy lakťovej kosti vpravo, pomliaždenie v oblasti bedrovej chrbtice a predlaktia, početné popáleniny na ľavej ruke, predlaktí ľavej a pravej hornej končatiny 2. stupňa, chrbta, krvný výron na chrbte, ktoré zranenia si vyžiadali jeho dočasnú práceneschopnosť od 16. februára 2005 do 30. júna 2005, t. j. 135 dní poškodením zariadenia domu im spôsobili škodu vo výške 80.032,-Sk, poškodením mobilných telefónov a umývačky riadu škodu vo výške 30.663,- Sk, odcudzením vecí spôsobili M.. M. Z. V. M.. M. Z. škodu vo výške 50.290,- Sk ich dcére Nadi Smetanovej odcudzením 10.000,- Sk, 50,- EUR a 30 KUN spôsobili škodu vo výške 15.000,-Sk, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, Krajskej pobočke

Banská Bystrica spôsobili škodu vo výške 31. 509,- Sk v súvislosti s úhradou nákladov za poskytnutú zdravotnícku starostlivosť M.. M. Z. a Sociálnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica škodu, ktorý vznikla za vyplatené nemocenské dávky Jarmile Smetanovej vo výške 16.898,- Sk a M.. M. Z. vo výške 15.071,- Sk,

3) obžalovaný O. M. po vytipovaní rodinného domu v P. G. D. C., S. X. XX nestotožneným páchatelom, podľa ktorého sa v dome malo nachádzať väčšie množstvo peňazí, oslovil obžalovaného F. A. V. Z. M. F. za účelom ich spoluúčasti na lúpežnom prepadnutí tohto domu, ktoré naplánoval ako fingovanú policajnú akciu s použitím kukiel, rozdelil jednotlivé úlohy medzi členov skupiny tak, že po vniknutí do označeného domu, každý z obžalovaných a Z. M. F. za použitia násilia so zbraňou spútajú všetky osoby v ňom sa nachádzajúce, následne ho prehľadajú pri súčasnom striedaní sa pri strážení týchto osôb, a odcudzia finančnú hotovosť a zlaté šperky, úlohou štvrtého páchatela bolo zabezpečiť prevoz ostatných troch páchatelov, pozorovanie okolia miesta trestného činu a hlásenie pohybu policajných hliadok obžalovanému O. M., pričom samotnému skutku predchádzala dôkladná príprava spočívajúca v obhliadke objektu rodinného domu a jeho okolia, ktorú vykonal ešte pred dňom spáchania skutku obžalovaný O. M., P. F. A. a svedok M. F. tak, že všetci traja prišli spoločne z chaty v Sielnici do Levíc, kde sa stretli so štvrtým doteraz nestotožneným páchatelom, ktorý ich odviezol so svojím osobným motorovým vozidlom zn. V. F. XXX, R. P. G. D. C. D. D. Y. L. D. Y. L., odkiaľ si prezreli miesto činu, následne určili príchodovú a odchodovú trasu, zadovážili si taktické oblečenie, používané príslušníkmi policajných zásahových jednotiek s označením „Polícia“, neustálené strelné zbrane, neevidované mobilné telefóny a telefónne karty, kovové a plastové putá, lepiacu pásku, obranný granát, diamant na rezanie skla, dohodli si spôsob vzájomnej telefonickej komunikácie a dňa 5. decembra 2004 v presne nezistenom čase sa po telefonickom kontakte s dohodnutým časovým kódom, stretli obžalovaný O. M., P. F. A. V. M. F. D. Y. P. O. M. v katastri obce Sielnica 43, kde sa prezliekli do prineseného oblečenia, vyčistili si krátke strelné guľové zbrane a náboje do týchto zbraní, obžalovaný O. M. zbalil do hnedo zeleného, stredne veľkého batohu kovové a plastové putá, lepiacu pásku hnedej farby, obranný granát, diamant na vyrezávanie sklenených výplní, do topánok a rukavíc si nasypali čierne koreníe, odišli na osobnom motorovom vozidle svedka M. F.G. W. U., kde sa v čase okolo 18:00 hod. stretli so štvrtým doteraz nestotožneným páchatelom, presadli do jeho osobného motorového vozidla zn. Alfa Romeo 164, s ktorým ich odviezol na nadjazd cesty I/76 nad cestu I/51, kde obžalovaný O. M., P. F. A. V. M. F. vystúpili, išli pešo cez pole k rodinnému domu v obci G. D. C., S. X. XX, štvrtý nestotožnený páchatel sa s vozidlom presunul do obce Kalná nad Hronom, odkiaľ sledoval pohyb policajných hliadok, zatiaľ čo sa obžalovaný O. M., P. F. A. a Juraj Roszík trikrát pokúsili vniknúť do rodinného domu v G. D. C., S. X. XX, O. W. A. G., v ktorom sa v tom čase nachádzala aj jeho manželka I. G., V. W. O.. C. T. tak že, prekonalí oplotenie pozemku s pomocou dreveného rebríka v strednej časti pozemku, no po vniknutí na pozemok boli vyrušení okolo idúcimi osobami, načo pozemok domu opustili a po chvíli opätovne prekonalí oplotenie a obžalovaný O. M. sa pokúsil vyrezať sklenenú výplň na prízemnom okne prineseným rezačom s diamantom, čo sa mu nepodarilo, lebo znovu boli vyrušení okolo idúcimi osobami, preto pozemok znova opustili a o chvíľu sa tretíkrát vrátili na pozemok prekonaním oplotenia a pokúsili sa vniknúť do rodinného domu cez garážové dvere, čo sa im nepodarilo, preto otvorili poistnú skriňu pri vchodových dverách, vypli v dome elektrický prúd a čakali, kým niektorá z osôb v dome otvorí dvere, aby mohli vniknúť do domu, pričom boli telefonicky upozornení štvrtým páchatelom o pohybe policajného vozidla neďaleko rodinného domu, do ktorého sa pokúšali vniknúť v momente, keď už počuli osobu približujúcu sa k dverám, načo obžalovaný O. M., P. F. A. V. M. F. z pozemku rodinného domu ušli, prešli cez pole na nadjazd cesty I/76 nad cestu I/51, odkiaľ ich štvrtý páchatel odviezol s osobným motorovým vozidlom Alfa Romeo 164 späť do Levíc a následne sa obžalovaný O. M., P. F. A. V. M. F. S.H. D. Y. S. Z..

Za uvedené skutky po uznaní viny bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov, na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny, ďalej mu bol uložený peňažný trest vo výške 7.000,- € (sedemtisíc) euro s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 /jedného/ roka, trest prepadnutia vecí a bolo rozhodnuté o náhrade škody.

V rámci konania o povolení obnovy konania vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 1Nt 26/14, uznesením zo dňa 28. 05. 2014 bola obnova tohto konania povolená podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 41b ods. 1 zákona č. 38/93 Z.z. a v zmysle § 400 ods. 1 Tr. por. došlo k zrušeniu výroku

o treste z vyššie uvedeného rozsudku, pretože trest bol obžalovanému ukladaný podľa tzv. asperačnej zásady v zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktorý je totožný s § 41 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2055 Zb., ktorého časť ustanovenia bola nálezom Ústavného súdu SR PL.ÚS 106/2011-85 vyhlásená, ako znenie zákona v rozpore s Ústavou SR.

Pred samotným pojednávaním musel súd vyriešiť procesné nezrovnalosti týkajúce sa neprítomnosti zvoleného obhajcu v pôvodnom konaní M.. N. V. D. A. A.Z. L. T., ktorý už nie je zapísaný v zozname prísediacich. Obidve osoby boli riadne predvolané, ale sa bez ospravedlnenia nedostavili. P. M. následne vyhlásil, že netrvá na účasti zvoleného obhajcu, nekomunikuje s ním, tiež netrvá na svojej pôvodnej žiadosti, doručenej súdu, o ustanovenie obhajcu M.. S.. Súhlasil, aby mu súd ustanovil prítomnú obhajkyňu M.. Z. za obhajcu, ktorá sa dostavila na pojednávanie ako náhradný obhajca ustanovený v pôvodnom konaní. Na základe uvedeného súd ustanovil prítomnú advokátku za obhajcu sa súčasného zrušenia jej pôvodného ustanovenia náhradného obhajcu. Čo sa týka neprítomnosti pôvodného prísediaceho, obžalovaný uviedol, že netrvá na jeho osobe a súd môže pojednávať s iným prísediacim, čím súhlasil so zmenou člena senátu.

Súd teda následne v zmenenom zložení senátu, po povolení obnovy konania a zrušení výroku o treste obžalovanému, opätovne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.07.2014 rozhodoval o uložení trestu za uvedené trestné činy.

Zároveň obžalovaný požiadal o vylúčenie verejnosti, pričom svoju žiadosť odôvodnil tým, že žiada o vylúčenie verejnosti s poukazom na novinárov, pretože v inej veci, ktorú riešil Okresný súd Trenčín, ktorý tiež následne vylúčil médiá, boli voči nemu viackrát zo strany p. U. použité informácie, či už z pojednávania alebo spisového materiálu, ktoré boli zverejnené v časopise Plus 7 dní, ktoré boli smerované proti mojej osobe, pričom poukázal na to, že na základe toho, že p. O., bývalá prokurátorka v tejto veci sa posťažovala u p. Lackovej, ktorá tieto informácie následne zverejnila, takto začalo trestné stíhanie proti nemu za prečin vyhrážania sa. V tejto veci bol súdom oslobodený. Uvedené konanie mu spôsobilo 8 mesiacov ponižovania a 3 roky samoty. Na základe návrhu obžalovaného podľa § 249 ods. 4 Tr. por. súd vylúčil verejnosť na tomto pojednávaní.

V zmysle § 249 ods. 1, 3, 4 Tr. por. sa hlavné pojednávanie koná súd zásadne verejne, aby verejnosti bola poskytnutá v čo najširšej miere možnosť sledovať prejednanie veci a aby sa tak čo najúčinnejšie prejavilo výchovné pôsobenie trestného stíhania na verejnosť. Verejnosť na hlavnom pojednávaní môže byť vylúčená len vtedy, ak by verejné prejednávanie veci ohrozilo tajomstvo chránené osobitným zákonom, verejný poriadok, mravnosť alebo bezpečnosť alebo ak to vyžaduje iný dôležitý záujem obžalovaného, poškodeného, jeho blízkych osôb alebo svedkov. Verejnosť musí byť vylúčená počas výsluchu agenta a ak ide o ochranu utajovaných skutočností. Verejnosť možno vylúčiť aj na časť hlavného pojednávania. O vylúčení verejnosti rozhodne súd z úradnej povinnosti alebo na návrh prokurátora, obžalovaného alebo poškodeného v ktoromkoľvek štádiu súdneho konania po vypočutí strán uznesením, ktoré verejne vyhlási. Po vyhlásení uznesenia, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok, sú osoby, ktoré hlavné pojednávanie ako verejnosť sledujú, povinné opustiť pojednávacie miestnosti.

V zmysle uvedených ustanovení súd postupoval pri vylúčení verejnosti, pričom pri rozhodovaní bral do úvahy na jednej strane výchovné pôsobenie trestného stíhania na verejnosť a na strane druhej iný dôležitý záujem obžalovaného. Vzhľadom na to, že na pojednávaní nebolo fakticky vykonávané žiadne dokazovanie okrem oznámenia aktuálnych správ o osobe obžalovaného a konštatovania predchádzajúcich rozhodnutí súdov, ktoré však mali len informatívny charakter, keďže súd rozhodoval po obnove konania len o treste, teda nedokazoval ani vinu ani škodu, tak dospel súd k záveru je dôležitý záujem, ktorý obžalovaný pred súdom predniesol je dôležitejší ako prípadné výchovné pôsobenie daného konania na verejnosť, ktoré fakticky splnilo svoju úlohu v pôvodnom konaní, na ktorom bolo vykonané celé dokazovanie s následným odsúdením obžalovaného. Navyiac z obsadenia miestnosti na mieste verejnosti bolo zjavná výlučná prítomnosť skupiny novinárov. Súdu tiež boli známe predchádzajúce články uvedené v Plus 7 dní týkajúce sa tejto kauzy ako aj obžalovaného, takže danú situáciu vyhodnotil tak, že pre zabránenie ďalšieho potenciálneho znižovania dôstojnosti obžalovaného je potrebné verejnosť, predstavujúcu predovšetkým novinárov, vylúčiť z konania. Podľa názoru súdu je dostatočným trestom pre obžalovaného uloženie primeraného trestu odňatia slobody bez potreby ďalšieho dodatočného opakovaného mediálneho trestania.

V samotnom konaní súd vypočul obžalovaného, ktorý uviedol, že žiada súd, aby s poukazom na nález Ústavného Súdu prehodnotil výšku trestu, pričom poukázal na to, že je 7 rokov, 3 mesiace a 10 dní vo výkone trestu a to čo tam zažil, malo na neho dostatočný vplyv, pričom si už rozmyslí, či vôbec spácha nejaký dopravný priestupok a bude si vážiť akékoľvek zníženie trestu. Tento trest bol pre neho absolútne dostatočný. Taktiež požiadal súd, aby ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Následne súd oboznámil listinné dôkazy, a to :

- rozsudok OS BB zo dňa 21. 05. 2009 č.l. 3684-3737
- rozsudok KS BB zo dňa 19. 08. 2009 č.l. 3830-3849
- uznesenie OS BB 1Nt 26/2014 28. 05. 2014 č.l. 3956-3958
- uznesenie KS BB 18. 07. 2014 č.l. 3959-3960
- hodnotenie ÚVTOS č.l. 3982
- ORT na č.l. 3985 spisu
- lustráciu z evidencie MS SR

Na záver na otázku predsedu senátu obžalovaný uviedol, že okrem tejto veci bol súdený ešte v ďalších 2 prípadoch, prvá vec bola na Okresnom súde Bratislava, kde bol s ním obžalovaný A. C. V. A. N., kde on bol obvinený na základe výpovede svedka F.. V tejto veci bol právoplatne oslobodený niekedy v roku 2011, alebo 2012. Potom bol súdený Okresným súdom Trenčín, kde sa mal vyhrážať p. prokurátorky O., táto vec bola najprv na Okresnom súde Trenčín oslobodená, následne odvolací súd pre porušenie jeho práv na obhajobu vrátil vec do prípravného konania. Voči tomu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Súd ešte pred samotným rozhodnutím o treste skúmal, či obžalovaný nebol po odsúdení v tejto veci ešte odsúdený iným súdom, pričom z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný nemá žiadny nový záznam. Z lustrácie z Ministerstva spravodlivosti SR na č.l. 3996 zistil, že proti nemu boli okrem tejto veci vedené konania P. N. L.. Č..G.. XT XX/XXXX V. P. H. Č..G.. XT XXX/XXXX, obidve veci boli podľa danej evidencie právoplatne oslobodené. Hodnotenia ÚVV a ÚVTOS boli pozitívne, aj keď neboli kompletne, avšak išlo len o informatívny charakter týchto správ, keďže správanie sa obžalovaného, podľa názoru súdu, po jeho odsúdení nemôže mať vplyv na rozhodnutie o treste po obnove konania, kedy je potrebné brať do úvahy stav pred odsúdením s poukazom na dôvod povolenia obnovy konania, ktorým bolo v tomto prípade zrušenie časti asperačnej zásady Ústavným súdom SR.

Na základe uvedeného súd opätovne rozhodoval o treste, a to bez použitia zrušenej časti asperačnej zásady, s poukazom na rozhodnutie prvostupňového a právne závery odvolacieho súdu v konaní o povolení obnovy konania.

Podľa § 234 ods. 2 „starého“ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. sa pre trestný čin lúpeže trestná sadzba činu najprísnejšie trestného spomedzi všetkých obžalovaných a odsúdených skutkov s poukazom na § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pohybuje v rozmedzí od 5 do 12 rokov, za použitia asperačnej zásady a príslušných ustanovení starého Tr. zák. platného v čase spáchania skutku sa horná hranica trestnej sadzby zvýšila až na 16 rokov, pričom však maximálna výška trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. nemôže prekračovať hranicu 15 rokov. Po zrušení časti asperačnej zásady už súd nie je povinný ukladať trest v hornej polovici takto zvýšenej trestnej sadzby, ktorá bol vypočítaná pri sadzbe 5 až 16 rokov na spodnú hranicu 10 rokov a 6 mesiacov. Zrušením tejto časti asperačnej zásady spadla dolná hranica tohto činu na zákonných 5 rokov. Súd teda po zohľadnení dôvodu povolenia obnovy konania, nálezu ÚS SR a limitu maximálneho trestu odňatia slobody podľa vtedy platného Tr. zák., rozhodoval o treste v sadzbe 5 až 15 rokov. Súd tiež zohľadnil priťažujúce okolnosti podľa § 34 písm. f, i/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd teda oproti pôvodnému rozsudku znížil trest odňatia slobody z 13 rokov na 12 rokov, pričom zohľadnil zníženie dolnej hranice trestnej sadzby. Väčšie zníženie trestu považoval súd s poukazom na brutálny a násilný charakter trestnej činnosti, ako aj osobu obžalovaného - bývalého policajta za neprimerané s poukazom na všetky okolnosti, ktoré boli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Súd si je vedomý, aj po znížení trestu, značnej výšky uloženého trestu, avšak zdôrazňuje, že obžalovaný zneužil vedomosti a schopnosti získané v policajnej službe v pohotovostnom policajnom útvare a použil ich voči osobám

- civilistom, ktorých mal predtým chrániť a to pre vlastný prospech, spolu s ďalším bývalým policajtom - vyšetrovateľom F. A., spoluobžalovaným.

Zároveň mu uložil primeraný peňažný trest, vzhľadom na to, že predmetnými skutkami si chcel získať majetkový prospech s uložením primeraného náhradného trestu odňatia slobody, a to v zhodnej výške ako v predchádzajúcom rozsudku. Rovnako uložil trest prepadnutia veci použitej na spáchaní predmetných trestných činov - ruksaku.

Čo sa týka žiadosti obžalovaného na jeho umiestnenie na výkon trestu do Ústavu s miernejším režimom stráženia súd uvádza, že na takýto postup nie sú splnené podmienky, keďže je podstatný stav v čase pôvodného rozhodovania o vine a treste, pričom súd nemôže byť pri takomto rozhodovaní ovplyvnený aktuálnym slušným správaním obžalovaného. Tu súd dáva do pozornosti, že obžalovaný si môže sám podať žiadosť o preradenie do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s miernejším režimom, v zmysle vtedy platného Tr. zák. do II. nápravno - výchovnej skupiny, dnes Ústav na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené súd zaradil obžalovaného, rovnako ako v pôvodnom rozsudku, na výkon trestu odňatia slobody do III. nápravnových skupiny.

Nakoľko v pôvodnom rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T 36/2008 zo dňa 21. 05. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 166/09 zo dňa 19. 08. 2009, okrem výrokov o vine zostal nedotknutý aj výrok o náhrade škody, súd v tomto konaní o škode už nerozhodoval.

Na základe uvedených skutočností senát súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici
Poškodení majú právo podať odvolanie len do výrokov o náhrade škody.